

1141

פ ר ו ט ג ל מ ס ל / 10

מישיבת ועדת הכלכלה, מיום ג', ז' בטבת תשי"ז
(11.12.56), בטעה 11.15

ברומה: חברי הוועדה: ב. אבניאל - היו"ר
מ. אולמרט
י. אלסובי
ש. בז'רנו
ש. פרלסטיין
י. אלון
ג. שוקן

מוזמנים:
מר אופן - מטעם משרד החקלאות
מר גוטגלד - יועץ משפטי למשרד החקלאות
מר גלאס - מטעם משרד המשפטים
מר הנגבי - מטעם משרד המשפטים
מר פלקסר - מזכיר הוועדה

סדר-היום:
1. חוק לפיקוח על יצוא תוצרת מן החי
2. חוק לקיום תוקפן של תקנות ההגנה
(הוראת שעה) (מס' 12)

היו"ר ב. אבניאל: אני פותח את הישיבה.

סעיף 13

היו"ר ב. אבניאל: אני שואל האם גם פה לא חייבים לחזור על אותו סייג ולהוסיף "במטרה לעודד את היצוא".

מר גוטגלד: אין צורך מפני שאלה הן הוראות טכניות ברידא.

מר גלאס: אנחנו בכוונה הפרדנו בין סעיפים 12 ו-13. לפי סעיף 12 נקבעות ההוראות המטריאליות ואילו לפי סעיף 13 - סמכויות עזר.

היו"ר ב. אבניאל: בקובעו את תחנת הבדיקה בניה ששר החקלאות יקבע שאפשר לבדוק רק במחסני "טנא" ולא ב"תנובה".

מר גוטגלד: בזמן האחרון בית-הדין הגבוה לצדק הוציא כמה פסקי-דין בקשר לגידול חזירים. המפקח על המזונות הוציא צו על איסור גידול חזירים; בא המגדל ומען שהמפקח השתמש בסמכותו לרעה, מפני שלא זוהמטרה של פקודת הפיקוח על המזונות, ובית-הדין הגבוה לצדק קיבל דעה זו. ז.א., אי-אפשר להשתמש

בחוק מסויים למטרה הזרה לחוק, כי אז זה שימוש לרעה בסמכות. דבר זה מקובל בכל העולם. דווקא בפסקי-דין אלה נקבעה ההלכה השימוש לרעה חל גם על תקנות ולא רק על הוראות מינהליות.

סעיף 13 נתקבל

אין הערות

סעיף 14סעיף 15

לדעתי חייבים לקבוע את גודל האגרות - מסכום מסויים עד סכום מסויים.

היו"ר ב. אבניאל:

זה בלתי אפשרי. יש סחורות כל-כך שונות שדרושות טיפול שונה. יש דברים שאנחנו יכולים לבדוק במקום, ובסקרה זה האגרה היא פעוטה, ויש מוצרים המצריכים בדיקה במעבדה.

מר אופון:

למי רוצים לעזור על-ידי קביעת מינום ומכסימום?

ש. בז'רנו:

ההצעה באה כדי שקביעת האגרה לא תהיה בתובה לשיקול הבלעדי של המוציא לפועל.

היו"ר ב. אבניאל:

אם נקבע נצטרך לקבוע הפרטים כל-כך גדולים בין מינימום ומכסימום שזה לא מעשי.

ש. בז'רנו:

אני מוותר על הצעתי.

היו"ר ב. אבניאל:

דבר שני - כשנותנים סמכות למנהל לקחת דוגמות ולמסור אותן לבדיקה ולטפל בהן, האם איננו צריכים להבטיח סודיות מוחלטת, כדי שלא תהיה נזילה של ידיעות לאזני המתחרים?

זה מובטח על-ידי התיקון שהכנסנו בסעיף 4 (ב) (קורא נוסח הצעת הסינוי).

מר גלאס:

האם זה מכסה סעיף 14?

היו"ר ב. אבניאל:

התקנה איננה יכולה לחדוג מהסעיף העיקרי.

מר גלאס:

אני מקבל הסבר זה.

היו"ר ב. אבניאל:סעיף 16

דווקא תוצרת שמיצאים לנסיון, ז.א. שאריכה לרכוש את השוק החדש, היא לא צריכה להיות פטורה מפיקוח; עליה צריך לפקח יותר מאשר על תוצרת שכבר פלסה לה את הדרך ורכשה שוק.

ס. אולמרט:

אתן דוגמה: אנחנו שולחים הדריים ארוזים בתיבות עץ; לפני כמה שנים התחילו לשלוח בתיבות קרטון. בתקנות כתוב שהדריים צריכים להיות ארוזים בתיבות עץ, ועוד יש פירוט איזה תכונות צריכות להיות לארגזים אלה ובאיזה גודל כל התחילו לשלוח בתיבות של קרטונים, היה ויכוח בין אנשי המקצוע - היו שחייבו את הדבר והיו שהתנגדו לו. לפי התקנות היה אסור לשלוח פרי הדר בקרטונים, קבענו שבתוך נסיון טותר לשלוח 50 אלף קרטונים עם תפו"ים כדי לבדוק את תגובת השוק. אני יכול להביא עוד דוגמה לנבי בוטנים שאנחנו שולחים לנסיון, ודווקא אנחנו רוצים להענות לדרישות היצרנים והיצואנים שמציעים מדי פעם איזה שינויים. למשל, השנה התחילו לשלוח סוג ב' של בוטנים, לטרות סוג זה אינו מופיע בתקנות.

מר אופון:

היו"ר ב. אבניאל:

אני מציע לנסח כך את הסעיף, אשר החקלאות יהיה רשמי בתקנות לפטור מקוראות חוק זה כולן או מקצתן תוצרת סן החי, שיצואה הוא לשם מסלוח לבדיקת השוק, בתנאי שזה לא יגרום נזק ליצוא הכללי.

ס. אולסרט:

נבין שאצל יצואן מצטברת כמות של תוצרת סן החי שהיא מפורקת מבחינה הטיב, והוא רוצה למכור איך שהוא את הסחורה. יש ארצות שהן מסכימות לקבל תוצרת מסוג ב' וג', אותה תוצרת יכולים להעביר מארץ למרץ, וזה יכול לקבל את שם המדינה. אם תהיה בדיקה לא יוכלו להוציא סחורה מקולקלת.

ש. בז'רנו:

לא לוכנעתי מהמסבר של סר אופן. התפוזים האלה נבדקים גם אם הם בשלחים בקרטונים. לפי ניסוח הסעיף אשר יכול לפטור תוצרת סכל בדיקה. אני בעד ליברליזציה. לדעתי הכוונה היא לפטור את התוצרת מהצורך של תעודה שהתוצרת נבדקה. כך אני מבין את הסעיף.

י. אלמוגי:

לפי התקנות הטנדרטיות יש סטנדרטים של אריזה ובדיקה. פה מבקשים לתת אפשרות למססלה לקבוע תקנות אחרות למקרים מסויימים. אני מציע להכניס בסעיף 16 תיקון ולנסח כך את הסעיף. סר החקלאות רשמי בתקנות לפטור מהוראות חוק זה בחלקן (ולא כולן או מקצתן) תוצרת סן החי שיצואה הוא לשם בדיקת נסיון של תגובות השוק.

ס. פרלשטיין:

המסבר של סר אופן לא מתקבל גם על דעתי. סעיף זה אוטר שאפשר בכלל לפטור תוצרת מהוראות חוק זה, כאילו החוק לא קיים לגבי תוצרת זו.

(ב) כאן לא מדובר על אריזה, נאטר בטפורט "תוצרת סן החי". כל יצוא של תוצרת סן החי הוא נסיוני. זה"כ שוקן אפילו שאל האם בכלל יש צורך לחוקק חוק כל-כך מסורבל בשביל יצוא שהוא רק בראשית צעדיו. הוועדה קבעה, לאור ההנחה שדווקא משלוחים נסיוניים קובעים לתקופה לא קצרה את אפשרויות היצוא, שיש צורך לפקח על המסלוחים הראשונים אולי במידה יותר גדולה מאשר אחר-כך.

אני מבין שצריך לאפשר לסלוח דוגמאות, אבל לא יכול להיות מסלוח נסיוני שיעמוד למכירה. לצורך בדיקת השוק אפשר לסלוח דוגמה, אבל לא מסלוח לשם שיווק. סעיף 16 סותר את ההנחה שלנו, שדווקא המסלוחים הראשונים קובעים את אפשרות ההרחבה של היצוא. אני סוכן לקבל. סעיף זה בתנאי שנוסיף "רק לשם בדיקת השוק".

י. אלון:

סד אחד יש גורמים שהחוק כולו מיותר, ודווקא אותם האנשים, או חלק מהאנשים האלה שתומכים ברעיון של חקיקה מיותרת מנשים לסתום את הגולל, את הפרצה היחידה המאפשרת לטר את הגמישות הנחוצה, ההופכת את החוק לדבר שאפשר להתאים אותו למסיבות הזמן שאי-אפשר לראות אותו טראש. לפי סעיפים 12 - 16 הטר מתייעץ בוועדה טיעצת - גם סעיף 16 כלול בזה - לכן אינני רואה בסעיף זה דבר יותר מאשר הוראת-חוק טכנית הנותנת אפשרות של גמישות גם במסגרת של פיקוח. יש לאפשר לטר לחרוג מהכבלים בדברים הלא-נראים טראש.

סר גוטגלד:

אשר למסלוחים נסיוניים צריך לזכור שהחוק הזה אינו חל באופן אוטומאטי על כל תוצרת סן החי, ז.א. אם מתחילים לסלוח מסלוחים נסיוניים אפשר שהטר בכלל לא יתערב ורק במידה שיתגבש יצוא מסויים הוא יטיל עליו פיקוח ויתקין תקנות. אני מסכים להגביל את הטר בזה שלא יהיה רשמי לפטור תוצרת סן החי בכלל מבדיקה.

היו"ר ב. אבניאל:

יש חברים הסבורים שדווקא הטלוחים הראשונים יקבעו את העם של התוצרת. סביר שני אין להתעלם מהדעה היגיונית האוטומטית שצריך להגטיח גטיעות סטוייטת לגייטוש וחייפוש אפטריות ליצוא בצורה זו או אחרת. נדמה לי שאגשר בין שתי הדעות חייב להטעם על-ידי-כך שבטעם את הנוסחה שתגטיח, כי הפסור הזה יינתן רק באותם המקרים שאין כל סכנה לקילקול העם הטוב של ערך הטלוח. בטייג הזה אפשר לקבל את הסעיף. זה יחייב את הרשות הטוטטכת לעקול בכובד ראש את התקנה הזו.

סר גלאס:

אני סציע לקבל את הנוסחה הבאה:
"רמה שר החקלאות כי אין בדבר כדי לפגוע בכורך ההתחורות של תוצרת סן החי בכורקי חוץ לערך, רמאי בתקנות..."
וכן כלטון הסעיף.

ס. אולטרט:

אם זה ייצוא לנטיון שולחים דוגמה, ולגבי דוגמה לא צריך להכביד. אבל אם שולחים טילוח נטינוני, כל הקלה היא פתח לקילקול העם.

י. אלנו:

יש הבדל בין דוגמה שנשלחה לעם דוגמה ובין כמות קטנה שצריכה לבדוק את תגובת הצרכנים, אבל לא סדובר בכטויות גדולות.

סר אופו:

איבנו בותנים אף פעם רשיון ליצוא של נטיון סבלי לשטוע את דעת הוועדה המיעצת. אם אנחנו רוצים שהצדק עם הסוחרים, שיש לשלוח כמות סטוייטת לשוק כדי להכיר את השוק, בלי להתחשב בתקנות, אם הוועדה המיעצת מטכייט לכך אנו בותנים רשיון וקובעים את הכמות.

ש. בז'רנו:

אם טישהו רוצה לשלוח דוגמה העם עליו לקבל רשיון?

סר אופו:

לא.

ש. בז'רנו:

לפי איזה סעיף של החוק הוא רשמי?

סר אופו:

איבנו יודע.

ש. בז'רנו:

אני מבקש להכניס סעיף כזה, להרשות לך לתת אישור לענף סטוייט לעלוח דוגמאות. אני חושב שזה נאמר בסעיף 16.

ס. אולטרט:

אני חושב שלפי חוק זה אסור לשלוח דוגמאות.

סר אופו:

אני יודע שהיום שולחים על-ידי הדואר דוגמאות בכטויות עד חצי קילו, וזה לא עובר ביקורת.

ש. בז'רנו:

אורי קבלת החוק העם זה יהיה חוקי?

היו"ר ב. אבניאל:

הבעיה היא אם הנוסחה שסר גלאס הציע מטפקת את חברי הוועדה או צריך להכניס הגבלה בכמות.

ס. אולטרט:

אני סציע להוסיף: "בכמות סובבלת".

סר גלאס:

אפשר לכתוב "בכמות שיקבע".

ג. שוקו:

איבנו חושב שאפשר להכניס את התוספת שהשר יקבע את הכטויות, ספני שדווקא תוטטת זו בותנת אפשרות לקבוע כטויות גדולות, וזה לא רצוי. אני טבין שהכורבה היא לטנוע שייחטטון בסעיף זה כדי לאפשר ליצואנים יצוא בלי פיקוח. אולי כדאי להוסיף: לעם נטיון בלבד ולא על בטיט ססחרי.

היו"ר ב. אבניאל:

אין חשש כזה. החשש הוא שאם מטפלים
מפיקות דורגות את המילוח הרגיל של
הייצוא לנירן, שקובע את סכנו הטוב, זה יכול להחטיא את המטרה.

ג. טוקן:

אם כן, התיקון שהציע טר גלאס מטפיק.

ס. גולדמרט:

אני מסתייג.

ש. בז'רנו:

אפיר לבקש את נציגי המטרה שינסחו טעיה
לפניו מפני לפטור סכל פיקוח מסלוחים על

דוגמאות.

היו"ר ב. אבניאל:

סדוע אתה חושב שדוגמה לא. חייבת להיות
במסגרת מסוימת?

ש. בז'רנו:

החוק הזה יקשה מטפיק על היצוא, הוא יקיים
מחלקה מיוחדת במטלה וכלום אפשר לפטור
החוק הזה לא יגדיל את היצוא; סדוע להכביד?

היו"ר ב. אבניאל:

יש לבסח שני טעיפים - על מסלוח דוגמאות
וטעיף 16.

טעיף 17

י. אלון:

בטעיף העוסק במינוי המועצה מדובר כיצד
היא תורכב. האם מחוור לפני הטעיפים
מסוכרים את המועצה שזוהי מועצה טיעצת ולא מחייבת?

טר גלאס:

אם טיעהו יצליח להוכיח שהטר המקין תקנות
סבלי להוועץ במועצה, אז התקנה בטלה.

טעיף 18

ש. פרלמטיין:

למה הוציאו את טעיף 18 מן הכלל הזה
של צורך להוועץ במועצה?

טר ארפון:

למעשים צריך להאליט במופן דחוף - כן או
לא.

היו"ר ב. אבניאל:

אבל הרז אתח חייבים לדרסס בריוטות, זה
גם כן לוקח כמה ימים.

ש. פרלמטיין:

אני חושב שהטעיף הזה נותן את המסכות
הרחבה ביותר לטר. לא מתקבל על הדעת יאנו
נגביל את הטר בדבריהם פחותי ערך ובילו כמין הוא פטור לגברי מהתייעצות.

טר גלאס:

טעיף 18 אינו נותן מסכות לפטור אינדי-
וולונטלי; כמין מדובר על פטור מוחול
על תוצרת טיעימת ועל טיעינה מסוימת.

טר גוטגלד:

אני טאיע ערק בטקריה המחייבים זאת יהיה
רמאי הטר לא להתיעץ בוועדה.

היו"ר ב. אבניאל:

לא יכול להיות סקרה כזה של פטור על סוג
סלה או טיעינה באופן דחוף.

ש. בז'רנו:

לכל ארץ יכול להיות מסגרת שונה, ולפי
החוק שלנו לא יכול להיות דבר כזה.

טר ארפון:

קבענו שהבוטניה צריכים להיות בהתאם
למסגרת של הארץ המקבלת.

זאת אומרת שלא קבעתם טסטנדרט מסויים.

ש. בז'רנו:

הסטנדרט קובע מינימום, למטה ממנו אי-אפשר להוציא אבל למעלה מהסטנדרט כן.

מר אופן:

אני מציע להשאיר את הסעיף כמו שהוא כתוב ולהוסיף: אם ראה מישהו עצמו נפגע בזכותו להביא את הענין למועצה המייעצת.

היו"ר ב. אבניאל:

לדבר כזה אין צורך בהוראה בחוק. הוועדה המייעצת יכולה לנקוט יזמה.

מר גלאס:

אני אומר שאם מישהו נפגע זכאי לתבוע כירור וחיובים להביא את הענין לפניו.

היו"ר ב. אבניאל:

בקשר עם מעשה חקיקה כל אדם רשאי להתלונן שמעשה חקיקה אינו מוצא חן בעיניו.

מר גלאס:

הוא רשאי להתלונן אבל המועצה המייעצת איננה חייבת להתכנס ולדון.

היו"ר ב. אבניאל:

אין לנו אף תקדים אחד בכל החקיקה שלנו, שאדם רשאי לערער על מעשה חקיקה. לא ניתן הדבר הזה. אני אומר שזה מובן מאליו. אם השר רשאי לתת את הפטור, לפי פקודת הפרשנות הוא רשאי לבטל אותו. זה ענין שאפשר להביא מחדש בפני השר והוא יכול להתייעץ בוועדה המייעצת.

מר גלאס:

אילו הלכה האנושות לפי תקדימים היינו עומדים איפה שעמדו לפני אלפי שנים.

היו"ר ב. אבניאל:

יש דפוסים קונסטיטוציוניים שלא בנקל נסטה מהם. לא היה דבר כזה, שעל ענין שבחקיקת משנה, או חקיקה ראשית, אדם יוכל לערער.

מר גלאס:

זה לא ענין של ערעור; אם אדם רואה עצמו נפגע הוא רשאי להעלות את הבעיה לפני

י. אלמוגי:

המועצה המייעצת.

הצעת היו"ר בתקבלה

הסתייגות לשר המשפטים

סעיף 19

אני חושב שאפשר להסתפק בקנס כספי. אני מציע למתקן את עונש המאסר ולהגדיל את

היו"ר ב. אבניאל:

המכסימום של הקנס.

מר אופן: אז צריך להגדיל בהרבה את הקנס, מפני שהפחד לא להכנס לבית-סוהר, מפילו ליום אחד, מרתיע, ויש אדם מוכן לשלם אלפי לירות ובלבד שלא יכנס לבית-סוהר.

מר אופן:

הוחלט: בסעיף 19 במקום 18 חדשים
ייכתב 6 חדשים ובמקום 1500 לירות
- 5000 לירות

סעיף 20

היו"ר ב. אבניאל:

אם יש חבר הנהלה שנותן אישור באופן אוטומטי, יכולים להאשים אותו גם כן?

לי נדמה שהסעיף הוא רחב מדי.

מר גלאס:

אני מוכן להציע למחוק "חבר הנהלה".

ג. שולץ:

האם ברור שהמוטג "מנהל" אינו כולל חבר הנהלה?

ש. בז'רנו:

לגמרי לא ברור.

מר אופון:

בזמן האחרון היה סקרה שנעברה עבירה על-ידי אחת מחברות הפרדסנות, אבל מפני שלא היה סעיף ברור, אי-אפשר היה להעניש אף אחד, אפילו לא החברה.

ש. בז'רנו:

מאחר שסעיף 20 מפרט את כל האנשים שיכולים להתבע לדין, חוץ מהחברה או התאגיד, האם הכוונה היא להכריח את השופט להטיל את הקנס על כל האנשים האלה?

מר גלאס:

הרשות התובעת יכולה להסתפק להביא לדין אך ורק את התאגיד, ואני חושב שברוב המקרים יסתפקו בזה.

ש. בז'רנו:

אם יתבעו גם את התאגיד וגם את מנהל החשבונות, האם בית-המשפט חייב להטיל את הקנס גם על התאגיד וגם על מנהל החשבונות?

מר גלאס:

אם בית-המשפט מצא את אותם אשמים הוא חייב להטיל עונש על כל אחד. אבל אם הוא יראה בזה מעטה הקנטה מצד הרשות התובעת, בית-המשפט יכול להביע את מורת רוחו על המעטה ויכול לפטור את האיש הזה בקנס סמלי של שילינג. לא צריכים לפחד מחומרה יתרה. לבית המשפט יש שיקול-דעת רחב מאד, אבל אם הוא ימצא את האנשים אשמים, הוא חייב להטיל עונש על כל אחד. עם זאת הוא יכול לקבוע שהעבירה של פלוני היתה טכנית ולא היה כדאי להביאו לבית-המשפט.

ש. בז'רנו:

אני מציע שניתן לבית-המשפט את הסמכות להטיל קנס רק על החברה. אין זו עבירה פלילית במובן הרגיל של המלה, לא לכל אדם נעים לעמוד למשפט פלילי. אני מתכוון למקרה כשאדם עובר עבירה למען החברה.

היו"ר ב. אבניאל:

איננו צריכים לכסות על פקיד שהוא שותף למרמה.

ש. בז'רנו:

אני חושב שהטנה לא יהיה פרדסן אחד שיטמור על התקנות, מפני שיש דרישה גדולה מאד בסוק העולמי, יטלחו את כל הפרי.

היו"ר ב. אבניאל:

דעת כל הוועדה היא שאם בית-המשפט מצא שגח הפקיד היה שותף לעבירה הוא יכול להטיל גם עליו עונש. אם חבר-הכנסת בז'רנו לא מקבל דעה זו הוא יכול להסתייג.

הוחלט לקבל סעיף 20 במחיקת המלים "חבר הנהלה".

סעיף 21

היו"ר ב. אבניאל:

לדעתי שלושה חדשים זה יותר מדי.
ונוסף על כך כתוב שהמבקר רשאי לתפוס
כל דבר שיש לו יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה לפי חוק זה, או
שעטוי הוא להקל על גילוי עבירה כאמור או לשמש ראיה במשפט עליה.
נרמה לי שנוסח זה רחב מדי.

י. אלמוגי:

אני מציע לכתוב "חודש ימים" במקום
"שלוש חודשים".

ש. בז'רנו:

האם אי-אפשר לחייב את המבקר לקבל רשות
מבית-המשפט?

מר גלאס:

במקרה זה אני מבקש מבית-המשפט יוכל
להאריך את התקופה.

מר הנגבי:

אפשר לכתוב שהמבקר חייב להחזיר את מה
שתפס תוך שבועיים, אלא אם קיבל אישור

מבית-המשפט.

מר גלאס:

אני מציע החזרה תוך שבועיים עם אפשרות
להאריך עד 3 חודשים.

ש. בז'רנו:

אם המבקר טעה בתפיסתו וגרם נזק, האם
מישהו אחראי על הנזק הזה?

מר גלאס:

אם מדובר על נזק אני מוכן לוותר על
הסעיף כולו, אז נלך ונבקש צו מבית-המשפט.

י. אלמוגי:

אני מציע שהמבקר יהיה רשאי לתפוס לתקופה
של שבועיים ובית-המשפט יוכל להאריך תקופה

זו עוד ב-6 שבועות נוספים.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מציע שתקופת ההחזקה המכסימלית תהיה
6 שבועות בסך הכל, כלומר שבועיים פלוס

הארכה לעוד 4 שבועות על-ידי בית-המשפט.

מר גלאס:

אני בני יודע אם תקופה זו תספיק לפרקליטות.

הצעה הנ"ל של היו"ר - נתקבלה

מר גלאס:

בסעיף הדין בעבירות צריך להוסיף פסקה
בקשר עם חובת הסודיות.

היו"ר ב. אבניאל:

יש הסמכה על כך, עליך להציע לנו נוסחה.

סעיף 22

היו"ר ב. אבניאל:

צריך להגביל את סדירות המכירה. צריך
לכתוב שהסחורה תמכר או על-ידי סכרז או

במחיר הסוק, אבל

אי-אפשר לכתוב "הוא יקבע".

מר גוטגלד:

אני מציע שטר הווקלאגות יקבע בתקנות את
דרכי המכירה.

ש. בז'רנו:

לסם מה בחוצה תפיסה זו? רק בשביל להוכיח
לבית-המשפט שנעברה עבירה? אם כך על-ידי

המכירה נעלמת ההוכחה.

בתקופת שירותי בתור מנהל הביקורת לא קרה לי טקרה כזו, אין לי נסיון בשטח זה.

מר אופני:

כתוב: אם זה עשוי להקל על גילוי העבירה.

מר גלאס:

אבל הטכירה איננה יכולה לסייע לגילוי העבירה וגם לא כהוכחה בבית-המשפט. למה שבעל הסחורה לא יוכל למכור אותה?

היו"ר ב. אבניאל:

אני חושב שבסעיף 21 צריך לכתוב שלמבקר אסור לתפוס כל סחורה שעלולה להתקלקל.

ש. בז'רנו:

אם אנחנו פוסלים דבר-מה לייצוא זה נמכר בשוק המקומי.

מר אופני:

אפשר לכתוב שבמקרה והיה הדבר שנתפס מצרך שעלול, לדעת הטנהל, להתקלקל, חייב להחזירו לבעליו. אינני רוצה שהפקיד המוסמך יהיה המוכר.

היו"ר ב. אבניאל:

יש מקרים שאנחנו מבערים מצרך, למשל פרי שהוא כל-כך רע שאי-אפשר למכור אותו אפילו בשוק המקומי.

מר אופני:

אולי אפשר לכתוב שיש סמכות לבער מצרך שאינו ראוי לשימוש אפילו בשוק המקומי.

מר גלאס:

אבל אם הוא ראוי לשימוש חייבים להחזירו לבעליו החוקי ובעל המצרך חייב להודיע

היו"ר ב. אבניאל:

למי מכרו.

לי נדמה שכל מה שנחנץ הוא להבטיח שסחורה זו לא תיוצא. לטי מכר או לא מכר - זה

ש. בז'רנו:

לא מענייננו.

אין שום רע בזה אם יודיע למי מכר.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מבקש שהות לחשוב על זה ואחר-כך אביא נוסחה.

מר גלאס:

על היועץ המשפטי להציע נוסח לסעיף 22

אין הערות

סעיף 23

אין הערות

סעיף 24

יש לי הערה לשם החוק. שר החקלאות הציע לשנות את שם החוק לחוק לפיקוח על יצוא

מר גוטגלד:

בעלי-חיים ותוצרת מן החי."

אני מבין שאין התנגדות, ההצעה מתקבלת.

היו"ר ב. אבניאל:

חוק לפיקוח חריגין למוצרי תבואה (הוראת י"ז) (מ"ט' 12), תשי"ז - 1956

מר הנגבי:
חוק זה חוזר טדי חצי שנה ומאריכים אותו לשנה חדשים. ההבדל הפעם הוא בזה שחסר סעיף שהיה קודם, תקנות שנוטלו ב-28 באוקטובר על-ידי תקנות שעת חירום, תשי"ז - 1956. עם התחלת מבצע סיני פרסם ראש הממשלה תקנות-שעת-חירום, אשר ביטלו כמה חיקוקים חוזרים, ביניהם גם התקנות מסנת 1939, והתקיבו במקומן תקנות במידה מסויימת מקבילות ובמידה מסויימת חסרות יותר. התקנות האן חלות על מטריה אחרת.

ההבדל השני הוא, שבינתיים, מאז ההארכה הקודמת, הוגשה לכנסת הצעת-חוק לפיקוח על מצרכים ושירותים, הוגשה בפעם השלישית, לאחר שהוגשה הצעת-חוק דומה בכנסת הראשונה ובכנסת השניה. ההצעה הזו הועברה לוועדת הכלכלה, והיא קצת יותר ליברלית בהשוואה להצעות הקודמות.

אני רוצה להביא הצעה מסויימת שהועלתה מצד סגן הסגן והתעסיה. ההצעה אומרת, ילמעה הפעם ביטול התקנות אינו תלוי בממשלה אלא בכנסת, כלומר במועד סיום הדיון בחוק לפיקוח על שירותים ומצרכים, ולכן אפשר עכשיו להאריך את התקנות ל-6 חדשים, אבל יחד עם זה יהיה כתוב שניתנת סמכות לוועדת הכלכלה להאריך את ההארכה הזו לתקופות נוספות שלא תעלה על 6 חדשים ובתנאי שכל התחולה לא תעלה על 18 חודש.

היו"ר ב. אבניאל: אם בסיים את הדיון בחוק לפני 6 חדשים?

י. אלמוגי: אני מציע שמחננו באשר את התקנות האלה ככתבן וכלשונן.

היו"ר ב. אבניאל: אני רוצה לשמוע מה היו ההסתייגויות בהארכה הקודמת. אם אינני טועה הסתייגות אחת היתה להאריך את התקנות לתקופה יותר קצרה; אם באריך אותן לתקופה של שלושה חדשים זה עשוי להסריץ אותנו לסיים את הדיון בחוק.

אחר-כך היתה גם הסתייגות מהותית, שלי ושל חה"כ פרלמנטרין, ובה אנונו טענו שאמילו אם חייבים לאשר את התקנות, יש כמה סעיפים שנותנים אפשרות לפעולה ירידותית מצד הפקיד לגבי עיניים אך מיניסטרטיביים.

י. אלמוגי: אני מציע שלא יהיה שום שינוי, אתם יכולים להסתייג טוב.

היו"ר ב. אבניאל: אני מוכן לרוטר על ההסתייגות הראשונה אבל עומד על השניה.

הישיבה נבעלה בשעה 13.00.